UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Verbum Dei, propriè, est canon scripturae. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

Visual Library

ficat: Loquimini (ait angelus ad Apostolos) verba vitæ huius. Act. 5.

Verbum salutis, quia perditos saluat, & omnia animarum vulnera, sanat. Act. 13. Sapient. 8.

Verbum bonum, quia de bono thesauro cordis Christi eructatum est, & de malis bonos facit. Matt. 12.

Verbum rectum, quia rectos corde facit.

Veritatis, quia à Christo qui veritas est, promulgatum, omnia promissa Dei fideliter adimplet: & veraces factores suos in verbis, in vita & iustitia facit. Psal. 31.

Est verbum solatij, quia testes consolatur in omni tribulatione eorum. 1. Mach. 12. Rom. 15.

Vocatur verbũ sobrietatis & veritatis ab Apostolo Paulo, quia electos facit in fide non alta sapere, sed ad sobrietatem, & sobriè, piè & iustè viuere in hoc seculo. Hebr. 13. Act. 26. Rom. 12. Tit. 2.

Dicitur quoq; verbũ absconditum, scilicet sapientibus & prudentibus apud semetipsos & in oculis suis, & quibus Deus huius seculi mentes excæcauit, aut malitia, ne eis illuminatio euangelij fulgeat. Sed hæc sufficiãt de verbo Dei quod est euangelium Christi, in præsentiarum. Matt. 11. Iob 4. 1. Cor. 4.

Verbum Dei, propriè, est canon scripturæ. Cap. IX.

SEcundo loco, verbum Dei propriè dicitur & est, quicquid in sacro scripturæ canone continetur. Vt, verbi gratia, libri Mosi, agiographa, prophetarũ oracula, & apostolorum euãgelistarumq; monumenta. Neq; enim Deus immediatæ legem Mosi siue pentatencum dedit & locutus est cum eo, sed angelus Dei in persona Dei, vt Stephanus dixit ad perfidos Iudæos, & apostolus ad Hebræos & Galatas. Sic & Deus olim multifariam multisq; modis nobis locutus est per prophetas qui à seculo fuerunt. Sed nec apostoli erat qui loquebantur cum omni fiducia verbum dei, sed spiritus sanctus loquebatur in eis. Et ipse virtus & A Act. 7. Hebr. 2. Galat. 3. Hebr. 1. Luc. 1. 2. Pet. 1. Matt. 10.

sapientia patris Christus Iesus, dedit eis os & sapientiam, cui non potuerunt resistere & contradicere oēs aduersa-
2.Cor.13. rij eorum. Hinc tuba euangelij de seipso dicit: An experimentū quæritis eius, qui in me loquitur Christus? Et iterum:
2.Cor.5. Deus posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro
1.Thes.4. Christo ergo legatione fungimur, tanq̄ Deo exhortante
Matt.10. per nos. Et iterum: Qui hæc quæ docemus, spernit, non ho
Luc.10. minē spernit, sed Deū, qui etiam dedit spiritū suū sanctū in nobis. De hac bifida verbi Dei acceptione, fidelium piè in Christo viuentium dubitat nemo. Quāuis apostolus Satanæ Lutherus, impiè iuxta ac impudenter, euangelium Lucæ sugillet: & apostolorū Iacobi & Iudæ epistolas, cum ea quam ad Hebræos scripsit Paulus: & Apocalypsim Ioannis de sacro ecclesiæ Dei canone explodat.

B Sed nostra quid refert? accipiat, damnet libros istos Is-
Gene.16. mael Lutherus: quando & illos quos maximis laudibus efert, libros sanctos, corrumpit, adulterat, & falsis interpretationibus aut glossematibus deprauat: Aut vertit & inuertit prout spiritus suus mendax & vertiginosus, docet, seducit & vrget. Si sermones eius recti, iusti & veritas ipsa sunt, cur toties corrigit, mutat, vertit & inuertit q̄ transtulit & dedit in lucem? Veritas omnia vincens, immutabi-
3.Esd.4. lis est, iusticia inflexibilis. Rectū, angulos & sinuosas ob-
Matt.5. liquitates non habet. Si apostolus Christi, si euāgelista est, si verus ecclesiastes & verbi Dei inculpatus præco, (vt fal-
Psal.102. so gloriatur) oportet verbum eius, est est, non non esse. At, ab illo scopo tam longo distat interuallo, quantum ortus distat ab occidente & cælum à terra. Videant qui volunt, quomodo in hac parte Vuicelius huic Cumano asino, leonis exuuium detraxerit in veteri, & Emserus in no-
Act.8. uo testamento. Verè verè, seducens gentem, aliquem magnum se esse dixit Simon ille. Et verè magnus, non boni-
Luc.1. tate & iustitia aut sanctitate, vt Ioannes, sed malitia, dolo, frau-

fraude, iniquitate, & hæretica prauitate. Ideo memoria eius in maledictione est apud omnes veritatis cultores & amatores.

Sed nihil damnationis hic est ouibus Christi, quia à lupis istis sibi attendunt, alienos non audiunt, sed Christum sequũtur & audiunt, & sponsam eius ecclesiam, quæ colũna est & firmamentum veritatis. Lutherũ verò, omni dolo plenum & omni fallacia, filium diaboli inimicum omis iusticiæ, nunquam cessantem subuertere vias domini bonas & rectas, vt serpentis antiqui & Satanæ (qui per eum seducit instabiles in fide, & leues corde: qui credunt omni verbo & quolibet mouentur vento doctrinæ, in nequitia hominum & astutia) verba abominantur, & insanias eius falsas. Sed & cane peius & angue fabulationes eius detestãtur, & eundem quouis ethnico & publicano minoris faciunt: Eò ꝙ sermones suos mollit super oleum, pacti Dei sui cum colluuie sua obliuiscitur, & inclinata est ad mortem domus eius, & ad inferos semitæ ipsius. Sed & secum reputant, ꝙ omnes qui ingrediuntur ad eum, non reuertuntur ad Deum quem dereliquerunt, nec apprehendunt semitas vitæ: sed sicut Iudas proditor, moriuntur in peccatis suis, & pereunt absq; vlla spe.

C Matt. 7. Ioan. 10. 1. Tim. 3. Act. 13. Gene. 3. 2. Cor. 11. Ephe. 4. Prou. 2. & 5. Deute. 32. Acto. 1. Prou. 11.

Verùm, si libri isti ex canone essent eximendi, ac velut stercora & peripsema abijciendi, quia dicit hoc Lutherus impius: etiam totum vetus testamentũ cum actis Apostolorũ esset abijciendũ, quia libros istos pater Lutheri, damnauit scelestus Manichæus, teste Augustino: Et quod his amplius est, nec totum euãgelium recepit Manichæus, sed in multis locis deprauatũ esse asseruit. Quicquid ad impia sua paradoxa firmando trahi potuit sincerum euãgelium esse dixit, quicquid sibi manifestè aduersabatur, additamentum Leuiatan & à falsarijs additum mentiebatur. Manichæus vetus testamentũ dicit à diabolo cõfictũ. Luthe-

D Cõtra fausstum li. 22. cap. 1. Cõtra fausstum li. 32. cap. 16.

rus

rus epiſtolam S. Iacobi ait eſſe ſtramineam, & nihil apoſto
lici ſpiritus habere. Contrà verò catholica ſentit Eccleſia,
cui Lutheri ſcripta ſunt abominanda ſtercora, venenum
aſpidum inſanabile, calix proſtitionis & Babylonis: Velut
Hieremias ait: Sunt calix furoris & iræ Dei, ſunt feces de
vinea Sodomorum & de ſuburbanis Gomorræ, de quibus
bibunt, turbantur & inſaniunt omnes peccatores terræ.
Deuter. 23. Amplius, perfidi Iudæi totum vetus teſt. ac-
cipiunt, et totum teſt. nouum execrantur. Epiſtolas diui
apoſtoli Pauli damnant vniuerſas Hebion et Cherinthus,
vaſa iniquitatis bellantia cum Euangelio Iohannis. Car-
pocrates ſolo vtitur Euangelio ſecundum Matthæum, alia
temnit. Inſanus Marcion omnia euangelia circumcidit, et
L. 1. c. 26. epiſtolas Pauli, multa ex eis abijciendo, prout ſpiritus ſu-
& 29. us malus eum docuit, teſte Irenæo. Beghardus, vas contu-
meliæ, ridet atq; exibilat euangelia Marci & Lucæ. Sad-
ducæi omnium rudiſſimi aſini & inſaniſſimi, prophetas ex-
ecrabantur & hagiographos libros canonis ſacri. Her-
mogenes vas diaboli, & perditionis filius, Apocalypſim
Iohannis apoſtoli ſugillauit quàm impudentiſſimè ca-
lumnijs falſiſſimis. Sed ſicut eccleſia Dei, harum peſti-
um calumnias falſas ſurda aure pertranſiuit, ſic nec Lu-
theri vaniſſimi & damnati apoſtatæ, blaſphemias ad-
uertit. Sirenum voces, & Circes pocula nouit. Qua &
impudentia et impietate priores hæretici, eadem Luthe-
rus ſacrum canonem bibliorum mutilat, et libros quoſ-
dam ex eo proſcindit. Verùm, ſi hoc licebit breui totus
ſcripturarum canon proijcietur à filijs tenebrarum (qui
tenebras errorum magis diligunt quàm lucem veritatis,
in ſcripturarum ſacrarum canone relucentem) in tene-
Eſai. 9. bras exteriores. Et iterato tenebræ infidelitatis operient
Matt. 4. terram, et caligo errorum populos, et erit error nouiſſi-
Matt. 27. mus priore multo peior.

Ad

Ad ista mala & pericula pastores tacent, dissimulāt, con E
niuent, quia non pertinet ad eos de ouibus. Mercennarij Ioan. 10.
sunt, ideo quæ sua sunt quærunt, non quæ sunt ouium &
Iesu Christi. Proh scelus, solio iniquitatis appropinquāt, Philip. 2.
dormiunt in lectis eburneis, et lasciuiunt in stratis suis. Amos 6.
Comedunt agnos de gregibus, et vitulos de medio armen
torum. Canunt ad vocem psalterij: Sicut Dauid putant se
habere vasa cantici. Bibunt vinum in phialis, optimo vn-
guento delibuti, sed nihil (heu) dolēt super contritione
ecclesiæ, super dispersione ouium in montibus, super lu-
pi rapina, grassatione, occisione, perditione. Væ ergo pa- Ezec. 34.
storibus qui pascunt semetipsos, sed gregē dñi non requi-
runt, non defendunt, non pascunt. At, in aëra hæc loquor,
et surdis verba facio. Nolunt em̄ intelligere vt bene agāt: Psal. 35.
Et si quis eos vno verbo offendit sanctificant super eum Mich. 3.
bellum, tollendum de terra clamant et crucifigendū, quia Matt. 27.
os suum posuit in cælum, Deum maledixit et regem. Du- Act. 9.
rum proinde est contra stimulum calcitrare, et tangere nu
bes. Quia dulce et salutare reprehensionis verbū, quo cor
ripiuntur in misericordia, ne cum hoc mūdo damnentur, 1. Cor. 11.
plaga inimici crudelissima iudicant esse grauius. Vnde ma
gistros sibi coaceruant loquentes placentia, vendētes ole- Ezech. 13.
um, puluillos sub omi cubito manus consuentes, et ceruicalia sub capitibus vniuersę ætatis penentes, pax, pax, dicē
tes, peccatores in desiderijs suis laudantes, et iniquos be- Psal. 9.
nedicentes: Qui in malitijs suis reges lætificant, et in men- Oseæ 7.
dacijs suis principes palpant. Nec scire interim volunt,
quòd qui eos benedicunt propter fragmen panis et pu- Esai. 3.
gillum hordei, ipsi eos decipiunt, et vim gressuum eo-
rum dissipant. Scient autem, sed sero nimis, cum do- Esai. 9.
minus simul disperdet caput, et caudam in-
curuantem et deprauantem,
vna die.